DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIX. | ZATURDAG den 25sten JUNY, 1831. | N. 25

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

WY Jonkheer MR. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad-interim over de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal Zyne Excellentie de Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen de natemeldene publicatie betrekkelyk tot de Bank op dit Eiland, door Hoogdenzelven op den 28sten Mei dezes jaars te Paramaribo gearresteerd, aan ons heeft toegezonden ten einde dezelve te doen afkondigen en de bepalingen daarvan in werking te brengen.

Zoo wordt aan de gemelde publicatie by deze publiciteit gegeven en dezelve in werking gebragt, luidende als volgt:

PUBLICATIE.

In naam des Konings!

DE Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten;

Alzoo wy in ervaring gekomen zyn:

Dat de som,—overeenkomstig artikel 6 van het reglement voor de te *Curaçao* gevestigde Bank, gearresteerd door 's Konings gewezen Commissaris Generaal, in dato 6 February 1828,—in *gereede penningen* in de kas dier Bank *gestort*, van tyd tot tyd, (immers grootendeels) is uitgevoerd geworden; zoo dat er thans eene stellige ontstentenis aan gereede penningen by de Bank te *Curaçao* bestaat, voor zoo verre hare voorgestelde operatien betreft.

Dat hierdoor eene belemmering moet plaats vinden, en uit dien hoofde en ten gevolge der omstandigheden de beleeningen der Bank op koopmanschappen zyn gestremd.

Dat alzoo en in afwachting van gunstiger tyden, de belangen van *Curaçao* het invoeren eener by uitsluiting *koloniale* en *elders niet gangbare* munt, wenschelyk maakt; zoo als wy daartoe reeds vroeger door de Directie der Bank zyn geadieerd geworden.

In aanmerking genomen hebbende:

Dat de ongelukkige beroerten welke ons dierbaar Vaderland in de laatste tyden hebben geschokt, hoezeer daarvan spoedig een gunstig einde te hopen en met Gods hulp te voorzien is, evenwel door vermindering van inkomsten en vermeerdering van onmisbare uitgaven, de geldelyke gesteldheid van 's Lands Schatkist in het Vaderland, in onvoorziene ongelegenheden moeten hebben gewikkeld, zoo dat het niet doenlyk zyn kan en niet te verwachten is, dat, immers in de tegenwoordige tyds omstandigheden, door overmaking van klinkende specie in de behoeften der Bank van *Curaçao* zal kunnen worden voorzien.

Dat evenmin door het trekken van wissels, de tydelyke belemmering in den financielen toestand van het Gouvernement in het Moederland kan of behoort te worden verhoogd: terwyl in de gegevene omstandigheden, door het hoofdbestuur te *Suriname* geene dadelyke subsidien kunnen worden overgemaakt.

Willende voorzien, zoo veel ons mogelyk is, in de tydelyke behoeften zoo der goede ingezetenen van *Curaçao*, als van het bestuur aldaar, in de hoop en wensch dien wy met voortdurende belangstelling koesteren, dat de handel te *Curaçao* moge worden verlevendigt en daardoor de heilzame bedoelingen Zyner Majesteit, ten voordeele dier kolonie verwezenlykt en alle verdere tusschenkomst in het muntstelsel aldaar noodeloos worden mag.

Ons overtuigd houdende van den goeden wil en de Vaderlandsliefde der goede ingezetenen van *Curaçao*, waarvan dezelve zoo menig blyk gegeven hebben;—en zoo veel de omstandigheden toelaten de Bank derzelver operatien, ten nutte der ingezetenen, willende doen hervatten;

Zoo is het, dat wy, met wyziging en tydelyke opschorting, voor zoo veel nodig en hiermede in verband staande van art. 2, 4, 5, 6, 8 en 9 van het Reglement van de Bank te *Curaçao*, gearresteerd door Z. M. gewezen Commissaris Generaal in dato 6 February 1828.

Hebben goedgevonden en verstaan, provisioneel en in afwachting van nadere voorzieningen van hooger hand, te bepalen en vast te stellen, zoo als wy zyn doende by deze.

Art. 1.

De verwisseling *op vertoon* der bankbiljetten van de, te *Curaçao* gevestigde Bank, tegen zilveren of andere in de kolonie wettig gangbaar verklaarde geldspecien, zal provisioneel zyn opgeschort.

Art. 2.

Door de bepaling in het voorgaand artikel voorkomende, wordt geenzins gederogeerd aan het, in art. 3 van het reglement op de Bank, aangenomen beginzel, dat de bankbiljetten gelyke waarde hebben met het Nederlandsch muntstelsel, neen maar integendeel zullen dezelve by voortduring te *Curaçao* gangbaar zyn, en zoo wel in het onderling verkeer als by alle Ryks kantoren en publieke administratien aldaar *voor de volle waarde* in betaling moeten worden aangenomen.

Art. 3.

Provisioneel en tot dat deswegens nader mogt worden beschikt, zullen de operatien der Bank te *Curaçao*, met in achtneming der bepalingen, voorkomende in het meer aangehaald reglement zich bepalen, immers voor zoo verre de aanwezige fondsen in bankbiljetten zullen toelaten, tot het navolgende:

a. Het beleenen van koopmanschappen.

b. Het beleenen van Goud en Zilver van erkenbare waarde op korte termynen, doch in geen geval langer dan voor zes maanden.

c. Het escompteren van wisselbrieven, overeenkomstig art. 9 van het reglement op de Bank.

Zullende vooreerst van de faculteit by aangehaald 9de artikel toegekend, om op vaste onbezwaarde eigendommen te beleenen, geen gebruik worden gemaakt, immers niet zonder speciaal voorafgaand consent van den Gouverneur Generaal; zoo als ook het by art. 11 § *b* toegestaan verband in vaste eigendommen of hypotheekbrieven provisioneel zonder zoodanig consent van den Gouverneur Generaal niet zal worden aangenomen.

d. Het ontvangen van gelden van het Gouvernement, in rekening courant, en tot het betalen in bankbiljetten van adsignatien of kwitantien door hetzelve op de Bank afgegeven.

Art. 4.

Tot waarborging der bankbiljetten zal strekken:

1. Het nog aanwezig geldelyk bedrag van het primitief fonds van ƒ200,000. door het Moederland in de kas der Bank gestort.
2. Het crediet ten bedrage van ƒ70,000. 's jaars kwartaalsgewyze in de boeken van het hoofdbestuur te *Suriname*, ten behoeve van het bestuur van *Curaçao* geopend en waarvoor het hoofdbestuur van *Suriname* in de boeken van *Curaçao* kwartaalsgewyze zal worden gedebiteerd.
3. Alle panden en voorwerpen by de Bank beleend.

en 4. Het Gouvernement in het Moederland, in zoo verre namelyk, als naargaans eenige wyzigingen of veranderingen in het belang der kolonien doenlyk mogten bevonden worden.

Wordende de Directeur van *Curaçao* en onderhoorige eilanden met de executie dezer belast.

Gelastende en bevelende dat hiervan te *Curaçao* onverwyld en dadelyk na den ontvangst dezer, afkondiging zal worden gedaan.

Aldus gearresteerd alhier aan Paramaribo, den 28 Mei des jaars 1831, het achttiende van Zyner Majesteits regering.

CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie,
De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gearresteerd op Curaçao den 22sten Juny 1831, het 18de Jaar van Zyner Majesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao dato utsupra.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

UITTREKSELS UIT NEDERLANDSCHE COURANTEN.

NEDERLANDEN.

'sGravenhage, Maart 24.—By een koninklyk besluit van den 22sten Maart is bepaald, dat het wapen der infanterie van het mobile leger verdeeld zal worden in drie divisien, elk zamengesteld uit twee brigades. De eerste dier divisien zal worden gekommandeerd door den luitenant-generaal *van Geen*, de tweede door den luitenant-generaal hertog *van Saxen Weimar*, en de derde divisie, welke nog niet dadelyk zal worden geformeerd, door den luitenant-generaal *Meijer*, die by voorraad zyne tegenwoordige betrekking van bevelvoerend generaal in het tweede groot militair kommando zal blyven waarnemen.

Voorts zyn benoemd by de eerste divisie:

Tot kommandant der eerste brigade de generaal majoor *Schuurman*;

Tot kommandant der tweede brigade de kolonel *de Favauge*.

By de tweede divisie:

Tot kommandant der eerste brigade de generaal-majoor *Destombes*, die uit zyne betrekking van provincialen kommandant van Zeeland eervol is ontslagen;

Tot kommandant der tweede brigade de kolonel *Begelaar*, thans bevel voerende over de 17de afdeeling infanterie.

Alverder is bepaald, dat de kavallerie van het leger, onder het opperbevel van den luitenant-generaal *Trip*, door de generaals-majoor *Post* en *Boreel* gekommandeerd zal worden.

De generaal-majoor *Trip*, directeur van het departement van den grootmeester der artillerie, en de kolonel *van Hooff*, adjudant van Z. K. H. den Prins *van Oranje*, chef van de algemeene direktie der genie, zullen zich voortaan in het hoofdkwartier van Z. K. H. den admiraal en kolonel-generaal bevinden, en met het opperbeleid der dienst van de artillerie en de genie belast zyn.

De generaal-majoor *Reuther* is met de directie over de

administrative dienst by het leger belast; terwyl de betrekking van chef van den algemeenen staf by het leger te velde door den luitenant-generaal baron *de Constant Rebecque* zal worden waargenomen.

By een ander koninklyk besluit van den 22 Maart is het opperbevel over de troepen in Zeeland, die in het 4de en 5de distrikt dier provincie daaronder begrepen, opgedragen aan den luitenant-generaal *de Kock*, die zyn hoofdkwartier voorloopig te Middelburg zal vestigen, en dat over de troepen, eerlang in en by Nymegen en Grave te verzamelen, aan den luitenant-generaal *Cort Heyligers*, die zyn hoofdkwartier te Arnhem zal vestigen, en voorloopig met de algemeene volks-wapening belast blyft.

Nog zyn by een koninklyk besluit benoemd:

By het korps ingenieurs, mineurs en sappeurs.

Tot 1ste kapiteins: de 2de kapiteins *S. J. G. van den Kerkhoff, T. van Heurn, J. M. Pauw, H. A. L. Bosquet* en *P. Baart de la Faille*;

Tot 2de kapiteins: de 1ste luitenants *P. B. van Duyn, E. Mekern* en jhr. *J. A. van Brienen van Ramerus*;

Tot 1ste luitenants: de 2de luitenants *A. E. André de la Porte, H. L. van Hooff, A. Q. T. Schmoutziguer, M. D. Graaf van Limburg Stirum, G. V. W.* baron *van Hemert tot den Dingshoff, J. M. Feith, M. J. de Bruin, B. de Jong van Beek en Donk* en *J. E. H. B.* baron *van Voorst*, allen van het korps.

By het korps mineurs en sappeurs:

Tot 2de kapiteins: de 1ste luitenants *W. T. A. Smeets* en *G. A. van Oosterhoudt*, beide van het korps.

Voorts is by hetzelfde besluit het aan hunnen tegenwoordigen rang verknochte traktement van non activiteit toegelegd:

Aan de majoors *A. Kool* en *C. F. Gey*, beide van het korps ingenieurs, mineurs en sappeurs;

Aan de 2de kapiteins *D. C. Hennequin* en *H. J. Weys*, beide van het korps mineurs en sappeurs, en

Aan den 1sten luitenant *G. N. M. de Haan*, van hetzelfde korps.

By 'sKonings besluit van den 23sten Maart ll., nº. 56, hebben de navolgende bevorderingen in het vaste korps zee-officieren der Nederlandsche marine plaats gehad, als:

Tot *vice-admiraal*, de schout by nacht *C. J. Wolterbeek*;

Tot *schouten by nacht*: de kapiteins ter zee *A. W. de Man*, jonkheer *J. E. Lewe van Aduard* en *P. Ziervogel*;

Tot *kapitein ter zee*: de kapitein-luitenants ter zee *J. W. van Ryn, A. Bezemer, D. Buys, W. A. Geesteranus, W. J. van Es, A. J. J. van Lutsenburg, J. P. D. Scheidius, H. van de Velde, J. C. Ryk* en *J. C. Koopman.*

Tot *kapitein-luitenants ter zee*: de luitenants der 1ste klasse *J. de Bree, J. Berkhout Molenaar, W. A. Lans, G. van Lennep Coster, H. J. Tuning, J. W. Moll, H. Rietveld, J. J. F. Heutz, H. F. Tengbergen, H. Ketjen, C. J. P. Maurer, J. Boelen Jzn., C. Rotst, F. H. Ampt* en *J. le Jeune.*

Tot *luitenants ter zee der 1ste klasse*: de luitenants ter zee der 2de klasse *J. van der Schaaff, H. M. Sondermans, J. Lehman de Lehnsfeld, P. Sauvage, C. Verveer, H. T. Amsberg, A. A. A. Gaymans, G. van Nuys, J. H. Hofmeister, E. Ippius Fockens, K. J. Bouwmeester, S. Dedel, A. A. Bolken* en *A. Lehman de Lehnsfeld*;

Tot *luitenants ter zee der 2de klasse*: de adelborsten der 1ste klasse *R. W. van den Wall Arneman, J. A. G. Rietveld, A. J. L. van Lith de Jeude, F. H. C. Engelbert van Bevervoorde, F. J. A Metelerkamp, J. Washington, F. C. Zillesen, M. C. van Vreeland, R. van Voss, S. P. van Foreest, A. B. van Haeften, G. J. Middelbergh, J. C. Baak, F. G. L. Bolken, M. P. J. Molière, A. A. de Vries, W. H. A. Wesselink, A. van Rhyn, J. A. van der Goes* en jhr. *H. W. A. van Rappard*;

Tot *adelborsten der 1ste klasse*: de buitengewone adelborst *C. L. Bergkuis*, de adelborst der 2de klasse *J. A. W. Vygh*, de volontair, met rang van buitengewonen adelborst *J. van der Straten*, en de adelborsten der 2de klasse *P. van Wyhe, J. G. Willekens* en *W. L. van Dieme.*

Zullende alle deze bevorderingen ingaan met den 1sten April aanstaande.

Voorts heeft Z. M. almede by gemeld besluit aan den luitenant ter zee der 1ste klasse *P. G. Crombet*, fungerende als instructeur by het koninklyke instituut der marine te Medemblik, den titulairen rang van kapitein-luitenant ter zee verleend.

'sGravenhage, Maart 24.—H. K. H. mevrouw de prinses *Albert van Pruissen* heeft aan Z. E. den minister van financien doen ter hand stellen *vyf duizend guldens*, als een geschenk van Hoogstdezelve ten nutte van het vaderland.

— Ingevolge koninklyk besluit is by het mobile leger eene veldpost opgerigt, onder bestuur van den heer *Morsen*, voorheen post-directeur te Gend.

— In de maanden November en December 1830 is, aan vrywillige bydragen, ten nutte van het vaderland, na aftrek van de zoodanige, welke, volgens het verlangen der gevers, tot meer bepaalde bestemmingen zyn aangewend, geleverd eene som van ƒ319 662.

'sGravenhage, April 2.—In de zitting der tweede kamer van de Staten-generaal, van heden, heeft Z. Exc. de minister van buitenlandsche zaken, ter aanvulling van hetgeen door zynen ambtgenoot, by gelegenheid van de aanbieding der financiele wetten, aan de kamer is voorgedragen, en tot betoog van de noodzakelykheid der uitgaven voor het leger en de verdediging der grensvestingen, eenige staatstukken, betrekkelyk den staatkundigen toestand des Ryks, als de protocollen van de Londensche conferentie van 20 en 27 January, Waarin de hoofdpunten der afscheiding van Belgie vervat zyn, aan de vergadering overgelegd, en daarby hoofdzakelyk het volgende gezegd:

"Ruim twee maanden geleden uitte ik den wensch, dat de onderhandelingen der vyf groote mogendheden met eenen gunstigen uitslag mogten bekroond worden. Die wensch is niet onvervuld gebleven. De gevolmagtigden der vyf mogendheden hebben, met overleg van die des Konings, by de protocollen No. 11 en 12 (20 en 27 January) de twee hoofdpunten behandeld, die by de bepaalde scheiding van Noord-Nederland en Belgie geregeld moesten worden, te weten de grensscheiding, en het aandeel, dat ieder der beide landen in de staatsschuld te dragen heeft. Nademaal de in die protocollen vermelde schikkingen bevonden werden te strooken met de billykheid en met de belangen van Noord-Nederland, is de Koning toegetreden tot de grondslagen, bestemd, om de scheiding van Noord-Nederland en Belgie daar te stellen.

"Ten gevolge van die toetreding mogt men vertrouwen, dat alles eerlang ten einde zoude gebragt worden. Spoedig werden dezer zyds commissarissen tot demarcatie der grenzen aan de Londensche conferentie kenbaar gemaakt, en Z. M. liet aldaar het verlangen betuigen, dat de Belgen hunne door den voortgang der onderhandeling overtollig en doelloos gewordene wapening mogten staken en verminderen, ten einde ook alhier de krygstoerusting in evenredigheid zouden kunnen worden beperkt.

"Tegen verwachting heeft men echter ondervonden, dat sedert 's Konings toetreding, de zaken, ondanks den gedurigen aandrang van Z. M. gevolmagtigden, niet gevorderd zyn. De afwisselende Belgische gezagvoerders legden geene gezindheid aan den dag, om tot eene schikking mede te werken, en hebben zich tot hiertoe onttrokken aan den inhoud der genoemde protocollen; zy hebben de Londensche conferentie op eene wyze bejegend, die, zelfs te midden van eenen oorlog, stryden zouden met de gebruiken van het beschaafde Europa.— Onze grenzen zyn by voortduring door Belgische benden verontrust gebleven, en ofschoon de gemeenschap van Maastricht met andere oorden eenigermate geopend is, heeft zich echter de Belgische krygsmagt in het Limburgsche nog niet, volgens de bestaande overeenkomst, teruggetrokken uit al de plaatsen, welke den 21sten November door haar onbezet waren. Men is zelfs van de Belgische zyde nog verder gegaan. Lieden, aan welke de leiding der zaken in Belgie was opgedragen, hebben onlangs openlyk en officieel van het voeren van oorlog tegen Noord-Nederland gesproken, en hy, die thans daar aan het hoofd is gesteld, heeft eene staatsregeling bezworen, welke inbreuk maakt op het grondgebied van Noord-Nederland, en vervolgens eene proclamatie uitgevaardigd, welke de ondubbelzinnigste kenteekenen draagt van minachting voor al hetgeen in de Londensche conferentie verhandeld is.

"De overgelegde staatsstukken strekken ten bewyze, dat Z. M. steeds ernstig eene afdoening, volgens de aangegane grondslagen, begeert heeft en blyft begeeren, en dat de omstandigheden, die deze afdoening voor als nog belemmerd hebben, geenszins te wyten zyn aan eenige verflaauwing van hoogstdeszelfs verlangen, om door het tot stand brengen van de uit hoofde der afscheiding van Belgie noodzakelyk gewordene schikkingen, de lasten te zien verminderen, welke Noord-Nederland bezwaren.

"Intusschen is aan de regering geene andere keuze overgebleven, dan voor de verdediging der grenzen derwyze te zorgen, dat de opstandelingen zelfs de hoop moesten laten varen van Noord-Nederland met eenig goed gevolg aan te randen. Halve maatregelen waren hiertoe ontoereikend; indien het de muitzieke menigte mogt gelukt zyn tot in onzen boezem door te dringen, zoude zulks ons gevoeliger verliezen en opofferingen gekost hebben, dan die, waarop de vorming van een aanzienlyk leger en de voorziening onzer vestingen zyn te staan gekomen. Diep heeft het den Koning getroffen, zich tot die keuze te moeten bepalen; het heeft hem gesmart, het vaderland slechts door de ontrukkihg van een aanzienlyk gedeelte der bevolking aan deszelfs huisselyke betrekkingen, en door geldelyke opofferingen der ingezetenen, behouden te kunnen zien; maar, zich te plaatsen op de hoogte der omstandigheden, behoorde steeds onder de eerste pligten der vorsten.

"Met leedwezen moet ik aankondigen, dat men nog niet kan berekenen, hoe lang de bovenmatige inspanning van krachten, waarvan onze gewesten het grootsche voorbeeld opleveren, en die meer overeenstemt met de vaderlandsliefde, dan met de hulpbronnen der Noord-Nederlanders, zal moeten voortduren. Toen het alleen op de gezindheid der regeringen aankwam, om eenen oorlog te doen ontvlammen, of den vrede te bevestigen, was het den staatsman geoorloofd, die gezindheid toetsende, de gebeurtenissen vooruit te zien. Dat lange tydperk der geschiedenis is vervlogen. De geest van burgers en onderdanen in vele landen is een hoofdbestanddeel geworden der diplomatieke berekeningen, maar deszelfs werking valt niet onder het bereik van vaste regelen. Ontbindingen van staatkundige maatschappyen behooren niet meer tot de zeldzame tooneelen, en by de halve beschaving der wereld, genoegzaam gevorderd, om zich met alles te bemoeijen, en alles te berispen, maar niet genoeg, om het lot van het menschdom te hervormen, vinden onruststokers, alleenlyk eigene grootheid en opklimming beoogende, en lieden door ydele bespiegelingen weggesleept, kortzigtige volken gereed, om het bestaande, en trapsgewyze naar het meer volmaakte strevende, goede af te werpen, tot verkryging van eene plotselyke en hersenschimmige verbetering. Onder deze verschynselen bekleedt Belgie, door weinigen misleid en overheerscht, eenen eersten rang. Deszelfs hagchelyke nabuurschap onderwerpt Noord Nederland aan de dure verpligting van aan zyne uitgestrekte grenzen niet minder te waken tegen de driften eener woeste menigte, dan langs zyne westelyke stranden tegen den verbolgen oceäan. Even gelyk de elementen, bedaren echter ook de menschelyke hartstogten; vroeg of laat zien de bedrogene volken hunne dwaling in; het uur kan dus niet meer verwyderd zyn, wanneer, met medewerking der mogendheden, wier gevolmagtigden zich ter conferentie van Londen vereenigd hebben, de scheiding van Noord-Nederland en Belgie behoorlyk zal geregeld worden, en al kan de regering de toekomst niet gebieden, noch voorspellen, en al moet zy de toepassing harer staatkunde wyzigen naar de gebeurtenissen van den dag, nimmer zal zy zich laten afbrengen van haar onveranderlyk aangenomen grondbeginsel, de standvastige handhaving van de eer, van de onafhankelykheid, van het grondgebied, en van de handels- en geldelyke belangen van Noord-Nederland."

De zitting is vervolgens in committé-generaal veranderd.

— De eerste kamer heeft de wet op het voorschot aangenomen;—dezelve is dadelyk door Z. M. uitgevaardigd.

— Tegen het ontwerp op de vrywillige geldleening schynen, wat betreft de hoegrootheid en het onderpand, eenige bedenkingen te zyn gemaakt.

Haarlem, Maart 24.—Den 20sten liep in Brussel het gerucht, dat de zoogenaamde Belgische ministers *Goblet, de Brouckère* en *Tielemans* hun ontslag hadden verzocht; en dat het ontslag van den eerstgenoemden reeds was aangenomen. Men wist, dat de raad van den regent verdeeld was, ter zake van de vraag van vrede of oorlog, doch, volgens een der revolutionnaire bladen, heeft slechts één der genoemde bewindslieden, ter zake van dit verschil, zyn ontslag gevraagd.

Naar luid van Fransche berigten was het bewind van Belgie den 14den zeer ongerust.—De heer *de Gerlache* zoude, volgens deze berigten, nog rekenende op eenigen invloed in Holland, eene regtstreeksche onderhandeling met Z. M. den Koning hebben pogen aan te knoopen, ten einde de zaken tot een einde te brengen en Belgie, ook van Frankryk, onafhankelyk te maken; hy zoude echter de depeches ongeopend hebben terug bekomen.

Den 14den heeft *Daine* eene proclamatie aan de bende van *Mellinet* uitgevaardigd, en dezelve daarby tot gehoorzaamheid vermaand, met byvoeging, dat hy tot den 20sten zoude wachten, alvorens krachtdadige maatregelen te nemen, ten einde de onwilligen te bedwingen.

Haarlem, Maart 25.—Volgens nadere berigten nopens de ontmoeting in den Braakman, by Biervliet, op den 19den, zyn de Vlaamsche visschers, welke zonder verlof, aldaar wilden visschen, uit de haven van Bouchante gekomen. Daar zy niet wilden bydraayen is van eene der kanonneersloepen eene gewapende sloep afgezonden, die de visschers naar den wal heeft gedreven. De Belgen welke achter den dyk verscholen lagen, hebben daarop de vyandelykheden begonnen, en een der matrozen van de sloep gewond. Dit vaartuig, door het vallen van het water aan den grond geraakende, is door de zeelieden verlaten, doch door de kanonneersloepen, met herhaalde kanonschoten, tegen de pogingen der muitelingen, die het wilden vermeesteren, verdedigd. Om dat er eene Nederlandsche vlag in was, is de sloep door den matroos *Hobeyn*, welke, ondanks het vuur uit het klein geweer der Belgen, naar dezelve was gezwommen, terug gehaald.—Naar luid dezer berigten, is het witte-huis niet geheel vernietigd; het schynt ook niet te blyken, dat de muitelingen van den kapitalen-dam zyn verdreven.

De opposanten in Brussel vèrkondigen de aankomst van een Fransch Officier en verscheidene soldaten van het 22ste regiment van linie, welke den 19den aldaar, nog van de Fransche kokarde voorzien, zyn ingekwartierd. Zy geven voor te zyn gedeserteerd, om by de Belgen te dienen. Men meent, dat de generaal *Belliard*, gezegd de Fransche proconsul, zich, door dergelyke gewaande desertien, eene byzondere lyfwacht zal vormen, en de bedoelde bladen laten niet na, zich op eene krachtdadige wyze daar tegen te verklaren.—Aan den anderen kant verzekeren zy, dat Luxemburg, met goedvinden van Frankryk, militair zal worden bezet.

— De Belgische minister van financien heeft aangekondigd, dat men in Belgie valsche vyf gulden stukken in omloop heeft gebragt, voerende het jaartal van 1827 en den muntslag van Utrecht. Dezelve zyn van eene gehalte van 728 duizendsten; in stede van 900 duizendsten; de letters zyn meestal dubbel, en de rand is onvolkomen.

Haarlem, April 6.—De Fransche ministerielen van de liberale zyde, geven de navolgende beschryving van het nieuwe belgische ministerie, onder dagteekening van den 24sten uit Brussel: "Geslingerd tusschen de verschillende partyen, heeft de regent aan alle zyden gezocht, ten einde een ieder te vrede te stellen. *Devaux* vertegenwoordigt de priester Party. (Deze heeft het bewind echter niet aangenomen); *Barthelemy* heeft zoo veel gouvernementen gediend, dat hy als onverschillig kan worden beschouwd; *de Sauvage* behoort tot de omzigtigen. Ten aanzien van *d'Hane* heeft niemand my iets stelligs kunnen opgeven, doch het wonderlykste van alles is, dat de regent, die nog kort te voren had verklaard, den heer *de Brouckere* niet te begeeren, denzelven de geldmiddelen heeft gelaten, onder belofte, dat hy op nieuw naar een geldschieter zal omzien, niet meer zal uitweiden over het geld gebrek, en zyne ambtgenooten niet meer op eene onbescheidene wyze zal behandelen.—De genen, die dus Belgie willen beletten eene houding aan te nemen, kunnen zich tevrede stellen;— de zoodanigen daartegen, die verlangden, dat de regent aan zyn bestuur die eenheid en werkkracht mogt geven, welke hetzelve zoo zeer behoefde, hebben reden, om

misnoegd te zyn."—De franschgezinden schynen zich over het ontslag van *v. d. Weyer* en *Gendebien* te beklagen.

Den 29sten is het nationaal congres van Belgie wederom vergaderd geweest. Er waren weinig meer dan 100 leden tegenwoordig. De heer *de Gerlache* is met eene meerderheid van 75 tegen 101 stemmen tot voorzitter herkozen; de heeren *Destouvelles* en *Ruiken* zyn tot vice-presidenten benoemd.

De heer *de Gerlache* heeft daarop de vergadering, in 't belang des lands, tot eendragt vermaand, en haar aangekondigd, dat het gouvernement in de eerstvolgende zitting zeer gewigtige mededeelingen aan het congres te doen had. De vergadering is daarop tot de volgenden dag gescheiden.

GROOT-BRITTANNIE.

Londen, April 6.—De plunderingen van Brussel, Luik en Antwerpen hebben hier veel indruk gemaakt. In de byzondere berigten deswegens ontvangen, wordt geenszins ontveinsd, dat deze schandelyke tooneelen het gevolg zyn van aanhitsingen van byzondere personen, die zich op zoodanig eene wyze schynen te wreken over het verlies van hun aandeel in de uitoefening van het hoog gezag. Een der slagtoffers der Brusselsche plunderingen schryft uit Ryssel, dat hy alles heeft verloren;—dat de zoogenaamde burgerwacht geen tegenstand heeft willen bieden;—dat zy in tegendeel ten laatste zelve heeft mede geplunderd en geroofd;—dat men van die lieden niets te verwachten heeft;—dat het niet mogelyk zal zyn in Belgie een regelmatig en duurzaam eigen gezag te vestigen, en dat, indien de groote mogendheden niet gewapenderhand tusschen beide komen, de ellende in Belgie steeds zal aangroeijen.

Het gerucht, als of men den prins *van Coburg* op nieuw naar Belgie zoude willen roepen, wordt ook door het ministerieel avondblad medegedeeld. Het voegt 'er echter by, dat noch deze prins, noch eenig ander, eerlyk man den gevorderden eed op de belgische constitutie kan afleggen, waarby het Hollandsch grondgebied als een integrerend deel van Belgie wordt verklaard, zonder zich niet alleen met Holland maar ook met de verdere mogendheden in vyandschap te stellen, en dat eene dergelyke daad van geen vorst, welke by zyne zinnen is kan worden verwacht.

Intusschen schynen de ministerielen zeer ernstig te verlangen, dat de zaak van Belgie geregeld worde; doch op zoodanig eene wyze, dat dit land op zich zelf kunne blyven. Zy meenen, dat indien eene meer billyke (zoo zy zich uitdrukken) verdeeling der schuld daartoe konde leiden, men niet moest aarzelen, daar in te voorzien.

DUITSCHLAND.

Berlyn, April 4.—De laatste berigten uit Polen van de Poolsche zyde, zyn van den 31sten Maart uit Warschau. By den Rykadag was eene voordragt gedaan ter emancipatie van de Poolsche landlieden. Men scheen aan dezelve de voorwaarde te willen verbinden dat elke boer, welke zyne vryheid wilde erlangen, voor de onafhankelykheid van het vaderland moest hebben gestreden.

De berigten uit het hoofdkwartier van den maarschalk *Diebitsch*, van de Pruissische zyde bekend gemaakt, zyn van den 21sten Maart uit Siennica. In dezelve wordt de tyding, dat de Poolsche generaal *Dwernicki* naar Zamosc was teruggetrokken, en zich den 17den aldaar bevond, op den voet gevolgd wordende door den generaal *Toll*, bevestigd.

Uit Oost-Pruissen wordt gemeld, dat na den doortogt van de Russische garde naar het leger van den maarschalk *Diebitsch*, in Samogitie en Litthaue een opstand is uitgebroken, ten gevolge van welke de Russische beambten Georgenburg hebben ontruimd, en de regerings-gelden op Pruissische grondgebied in zekerheid hebben gebragt. In Warschau vleit men zich reeds, dat de opstand zich tot in den omtrek van Wilna zal hebben uitgebreid. Volgens de laatste berigten zouden de Poolsch-Russische insurgenten zich reeds tot op een korten afstand van Polangen hebben vertoond, en dien ten gevolge Pruissische troepen naar de grenzen zyn gezonden. Men zoude tevens maatregelen hebben genomen, om byaldien de gemeenschap mogt worden gestremd, te voorzien in het overbrengen van de Russische brievenmaal.

De Polen spreken van eene verydelde onderneming der Russen, om den 29sten de Weichel te Siekerki, niet verre van Czerniakow, te passeren.

Frankfort, April 4.—De hertog van Modena heeft den 22sten Maart een besluit doen afkondigen, waarby beschikkingen, gemaakt worden nopens de bestraffing van al degenen, die op eenigerhande wyze deel aan den opstand hebben genomen. Naar gelang van den aard hunner misdryven worden de schuldigen naar eene militaire commissie of eene burgerlyke regtbank verwezen. Slechts aan degenen, die deel hebben genomen aan de rustende burgerwacht, of die als gemeen soldaat by de mobile burgerwacht gediend hebben, wordt genade verleend.

Publicke Inschrijving.

ONDER nadere approbatie van den HoogEd. Gestr. Heer Directeur ad-interim van Curaçao en onderhoorige Eilanden, &c. &c. &c. zal de Boekhouder Controlleur aan den minst inschryvende verleenen de leverancie van *Drie Duizend Zeven Honderd Ellen Osnabrugs Linnen* (*meer of min*) ten dienste der kleeding van de Slaven zoo wel hier als te Bonaire.

Die daartoe gading hebben kunnen zich ter Controle der Financien adresseren met beslotene billetten van heden af tot uiterlyk den 28sten dezer vóór 12 ure.

De Boekhouder Controlleur voormeld,
J. PH. BOSCH.

Den 24sten Juny 1831.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 21sten Juny 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 15¼ Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden EenOnce minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 3den Juny 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand Juny zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jn.

Liefhebberij Komedie,

"On fait ce qu'on peut
Non pas ce qu'on veut."

DE Werkende Leden breugen mits deze ter kennisse van de Heeren Leden Intekenaren, dat de representatie van

Le Malade Imaginaire,

Blyspel in drie Bedryven
GEVOLGD DOOR HET NASTUK

La Bonne Mere,

Blyspel in een Bedryf.
zal op Donderdag den 30sten dezer plaats nemen.

Het Lokaal zal geopend worden te zes en de vertooning zal beginnen te zeven ure 'savonds.

NB. De inschryving voor vreemdelingen zal kunnen geschieden op den dag der representatie, volgens bepaling in de vorige advertissement.

Den 24sten Juny 1831.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JUNY.

18. golet Gysbertha, De Brot, St. Thomas
20. —— Dorothea, Hart, dito
—— Maria Agostini, Cuba
21. —— Amalia, Henriquez, Adicora
22. —— Drie Zusters, Peron, Cuba

UITGEKLAARD—JUNY.

18. —— Rita, De Lima,
—— Carolina, De Brot,
21. —— Geertruida, Levy,
22. bark Trinidad, Hands,
golet Irena, Hanzen,

Aangekomen op Zondag den 19den dezer, de Vereenigde Staten Schoener Grampus, van 12 stukken geschut, kommandant J. Jatnall, van La Guayra, en is op Dingsdag den 21sten dezer, naar St. Martha vertrokken.

Vertrokken op verleden Maandag den 20sten dezer, naar La Guayra, Z. M. Brik Sirene, gekommandeerd door den luitenant der 1ste klasse van der Hart.

Met leedwezen vernemen wy het overlyden van den Weledelen Gestrengen Heer W. J. van Es, kapitein ter zee, betwelk plaats had op den 1sten Mei jongstleden, ter hoogte van Barbados.

Met de aankomst van de koloniale pakket van Suriname, hebben wy Surinaamsche Couranten ontvangen tot de dagteekening van den 10den dezer, behelzende Europische berigten tot den 7den April, alsmede Haarlemsche Couranten tot den 5den April. Ook hebben wy met de aankomst van vaartuigen uit St. Thomas, Couranten ontvangen loopende tot den 11den Juny met Europische dagteekeningen tot den 25sten April. Uit een en ander zullen onze lezers uittreksels in dit nummer vinden.

Op den 22sten April heeft de Koning van Groot Brittanje het Parlement tot den 10den Mei geprorogeerd en dadelyk na het verlaten van het Parlement huis, hetzelve by eene proclamatie ontbonden.

Op deze proclamatie volgde eene andere wegens de verkiezing van 16 leden, vertegenwoordigers voor Schotland in het volgende daartestellen Parlement. Z. M. is in persoon in de vergadering geweest en heeft eene aanspraak gedaan. De vergadering was zeer onstuimig en de Koning, terwyl in de kleedkamer zynde, vroeg naar de reden van het geraas in het huis en zulks vernomen hebbende, werd hy ernstig en stuursch. Toen men hem de kroon op het hoofd zou zetten, nam hy dezelve uit de hand van den officier en zeide: "Ik wil zelve myne kroon opzetten." Vervolgens wandelde hy met een vasten tred in het huis waar het gewoel steeds heerschte. Zelfs eenige officieren die Z. M. vergezelden merkten luid aan over de vernederende beleediging aan den Koning. Z. M. kreunde zich echter weinig aan en nam koelbloedig zyne plaats. De vergadering zweeg beschaamd halve stil en de Koning las met eene onverschrokken toon zyne aanspraak en verklaarde zich met nadruk over de hervorming bill.

De Kamer der wetgevende magt in Frankryk was twee dagen vroeger dan het Parlement ontbonden. De Koning der Franschen in zyne aanspraak herinnerde zich zelve in het aanzyn van Frankryk en deszelfs vertegenwoordigers, de verpligtingen waaronder hy zich acht maanden geleden gesteld heeft met het aannemen der kroon. Vervolgens somde hy op de werkzaamheden van de kamers, vereenigd met zyne pogingen om order daartestellen; duidde aan de moeijelykheden waartegen zy te worstelen hadden om oproer tegen te gaan; en beschreef den tegenwoordigen toestand van het land opzigtelyk deszelfs inwendigen voorspoed en uitwendige zekerheid.

UITTREKSELS UIT ST. THOMAS NIEUWSPAPIEREN.

St. Thomas, Juny 1.

Op Maandag den 30sten Mei is een Fransch schip, op deszelfs overtogt naar Porto Rico, alhier aangeweest, en heeft eene Courant (*Le Messager des Chambres*) van den 22sten April aan boord gehad. De hoofdzakelyke inhoud van dezelve komt hierop neder:—

Engeland had eene nota aan den Pruissischen Ambassadeur doen geworden, ten einde den aard van het tusschen Rusland en Pruissen bestaande geheim traktaat te vernemen; en zoo hetzelve vyandelyke inzigten tegen Polen mogt bevatten, zoude zulks eene oorlogs verklaring van Engeland vereenigd met Frankryk ten gevolge hebben; en daarom waren twaalf Engelsche linie schepen naar de Zwarte Zee en 12 Fransche linie schepen naar de Dardanellen vertrokken.

Drukke briefwisselingen werden gehouden tusschen de gekroonde hoofden.

Don Miguel had eene aanschryving van het Engelsche en het Fransche gouvernement ontvangen om Portugal te verlaten.

Juny 4.

Tegen alle verwachting in zyn er alhier met de aankomst van Z. B. M. Pakket Zephir, kommandant Church, berigten ontvangen, dat de hervorming bill, met eene meerderheid van negen stemmen in het Parlement verworpen is.

De omwenteling in Brazilie heeft Don Pedro genoodzaakt om de wyk naar Engeland te zoeken. Don Miguel moet Portugal verlaten, hebbende tot dat einde last van Frankryk en Engeland ontvangen; en de troon zal aan Donna Maria terug gegeven worden, die zich onder de bescherming van Frankryk heeft gesteld.

(Uit de *Morning Chronicle* van den 25sten April.)

"Gisteren nacht hebben wy de Pruissische Staats Couranten tot den 15den en Hamburgsche Couranten tot den 19den April ontvangen. De Russische zaken in betrekking tot Polen worden hoe langer hoe moeijelyker. Poolsche troepen zyn binnen Volhynie gevallen en de opstand wordt aldaar algemeen. In Samogitia heeft de opstand volgehouden, en de gansche provintie den eed van getrouwheid aan het koningryk Polen afgelegd."

"Een brief van Memel gedagteekend den 13den April meldt:—Eene zware krygsmagt van omtrent 4000 opstandelingen bezet Russisch Krottingen en verwacht door een gelyk getal te zullen versterkt worden, waarna zy de Russische troepen, by Polangen zullen aanvallen."

LONDEN, April 20.

Warschau, April 5.—Onder de krygsgevangenen ten gevolge der neerlaag van de Generaals Geismar en Rosen bevinden zich verscheidene officieren van hoogen rang en aanzienlyke familien; als: Prins Shakowski, Baron Sacken, Graaf Medem, Generaal Lavendowski, Kolonel Sokotow, Luitenant-kolonel Torhus, Majoors Levicki en Oloenski en 120 andere officieren. Het gansche van Generaal Geismar's krygsbehoeften benevens de groote Russische krygsmagazynen te Minsk en Siedlec zyn in onze handen gevallen, aangezien de vyand geen tyd had om dezelven te vernielen.

"Het blykt uit de berigten van de krygsgevangenen en de dokumenten die wy buit gemaakt hebben dat het verlies van den vyand sedert den 20sten February, aan dooden, gekwetsten en krygsgevangenen, beloopt op 50,000; ons verlies wordt op 10,000 geschat. Warschau is opgevuld met krygsgevangenen, welke zeer wel behandeld worden; en velen gaan in onzen dienst over en verklaren dat zy blyde zyn in onze handen gevallen te hebben.

"De laatste hoop der Russen hangt af van de garde en het is niet onmogelyk dat zy op dezen tyd reeds geheel verslagen zyn.

"Het gevecht van den 31sten begon in de nabyheid van Grochow, vervolgt te Wawr en geeindigd te Dembywielki; dat van den 1sten April begon langs den weg naar Minsk en vervolgd naar de rigting van Siedlec; en dat van den 2den had plaats omtrent Kaluzyn, zoo dat tot zoo ver als Livici, het land tusschen de Bug en de Narew gansch van den vyand gezuiverd is.

"Gisteren was ons hoofd kwartier naar Siennica verplaatst."

April 7.—Het korps van Generaal Dwernicki trok op, na vele vermoeijenissen te hebben uitgestaan, binnen de fortres van Zamosc met voornemen om den Almagtigen te danken voor de overwinningen behaald te Stoezck, Nawa, Wies, Pulawy en Kurow. De oude kerk waarin de overblyfselen van den grooten Zamoyski rusten, werd tot dat oogmerk gekozen en de dappere Generaal Dwernicki met zyn korps en het garnisoen van Zamosc verschenen aldaar. Ignatius Pzyglarski, de veldprediker van het garnisoen, hield de dienst en in eene welsprekende redevoering sprak hy onder anderen aldus: "laat ieder soldaat van Generaal Dwernicki's korps den eed afleggen te overwinnen of te sterven." Zulks geschiedde terstond op de graftombe van den grooten Zamoyski. De waardige geestelyke sprak nogmaals de troepen aan, haar vermanende nimmer de wapens neder te leggen voor en aleer dat de Poolsche vryheid daargesteld en de vereeniging der Polen met hunne broeders van Lithuania bewerkstelligd zy. Hy verzocht hen te herinneren dat de leus van ieder, in het land van Sigusmund geboren Pool, thans behoort te zyn "vryheid of de dood." Deze aanspraak maakten grooten indruk op de toehoorders en vele soldaten weenden. Vader Pzynglarski wydde in, op het graf van den grooten Zamoyski het zwaard bestemd voor den Generaal Dwernicki.—In het einde zeide hy: "het is door het voorbeeld onzer dappere voorvaderen natevolgen, dat wy aan onze kinderen onze nationale eer en een ten koste van ons bloed verlost land, zullen overmaken."

Private brieven melden dat de positie van Generaal Diebitsch, opgegeven door Pruissische officieren die kennis hebben van het tooneel van oorlog aan de Vestula, als zeer gevaarlyk te zyn.

Parys, April 17.—Een brief uit Lissabon meldt:—"Eenige uren na de executie van Bonhomme liep een Fransche oorlogs brik binnen. Deze brik bragt nieuwe instructien voor den Franschen Konsul, waarby hy de meest uitgestrekte magt bekwam [illegible] voldoening te eischen; en zoo het gouvernement daarin niet bewilligde om dadelyk met al de Franschen te vertrekken en oorlog te verklaren. De Konsul heeft werkelyk deze nota offcieelyk aan den Burggraaf Santarem medegedeeld met [illegible] van de geëischte voldoening. Men zegt dat de vorderingen streng zyn doch gelykvormig aan de beledigingen.—Acht dagen zyn verleend om antwoord te geven, intusschen zyn al de Franschen gewaarschuwd zich gereed te houden om te vertrekken, [illegible] de Miguelisten hardnekkig zullen zyn. Don Miguel heeft begonnen te zeggen dat hy om al de Franschen lacht. De Engelsche Konsul heeft [illegible] met den Franschen Konsul gehandeld en [illegible] gen om dezen in alles bytestaan."

Mengelingen.

DE BELGEN.

(Uit het Duitsche Tydschrift *Der Freimüthige.*)

Het Liberalismus onzer dagen in deszelfs gewigtige pogingen grootsch en schoon, ligt krank aan eene taal-verwarring. Deszelfs spoorloosheden dragen den stempel van een volstrekt anti-liberaal karakter; dit is een spel van het toeval, maar van een zeer gelukkig toeval; want den bezadigde vrienden van het goede moet het de oogen openen. Daartoe zyn te rekenen de oproeren der Parysche werklieden, die van wege de stedelyke overheid eene verhooging van arbeidsloon verlangen te zien vastgesteld, en die gaarne alle vreemde, dat is: niet-Fransche, uit Parys zouden willen verdringen; de onbetamelyke gedragingen der boekdrukkersgezellen; de weigering der wynbouwers om de belastingsgelden te voldoen, de aanvallen tegen de onafzetbaarheid der regters, tegen de erfelykheid van het pairschap. Daartoe zyn wyders nog te brengen de volksberoerten, het plunderen en verbranden der woongebouwen van zoogenaamde gehate personen; alle zoo vele handelingen regtstreeks aandruischende tegen het grondbeginsel der vryheid in welker naam, of door welke aangespoord, zy naar den uiterlyken schyn, ondernomen werden. Het zyn zoo vele ernstvolle, te regter ure komende, waarschuwingen tegen elke overspanning; wenken om zich niet door eenig grondbeginsel te laten overheerschen, en om in het voortschryden het aanwezige te eerbiedigen, in zoo verre zulks met het leven in den tyd bestaanbaar is.

By een dieper onderzoek, treedt de opstand der Zuidelyke Nederlanden als de meest anti-liberale van alle uitspattingen van den zwymelenden vryheidszin te voorschyn. Die opstand was vooraf gemaakt, werkelyk *gemaakt;* aan den eenen kant door jonge advocaten, door schryvers en adellyken die gaarne op gelyke wyze wenschten te schitteren als de Parysche liberale redenaars; aan den anderen kant door de Roomsch-Katholyke geestelykheid, die als een laatst middel, tot behoud harer overmagt, in den zuren appel gebeten, en met de liberalen een verbond gesloten heeft. Wy zeiden, de opstand *was* gemaakt, kunstig gemaakt. Wat er sedert is bygekomen om aan denzelven een ander karakter te geven, ligt buiten de berekening. Eene werkelyk gevoelde grieve,—"zware belastingen,"—en eene ingebeelde,—"beheerd te worden door Hollandsche ambtenaren,"—dit waren de leuzen der muitemakers. Maar woorden, al zyn het dan ook vuurvonken, ontsteken slechts dáár, waar eene ontvlambare stof voorhanden is. Deze ligt in het karakter der Belgen. Sedert zoo lang als de Nederlanden hebben bestaan, kookt deze gistingstoffe in het krachtvolle, sterke volk. Vryheid is aldaar een woord, hetwelk sedert onheugelyke tyd volkryke steden in vuur en vlam zette, zonder dat zy ooit regt geweten hebben, wat onder die vryheid te verstaan ware. Daarvoor hadden hunne zielenherders gezorgd, aan wie by uitsluiting het opvoedingswerk in handen was gegeven. In geen Europeesch beschaafd land is de verstandelyke vorming zoo zeer terug gebleven als in Belgie."

Thans weten de Zuid-Nederlanders wat zy willen; althans zy hebben er een woord voor, en stryden voor dat woord, nu achter hetzelve een denkbeeld ligt. Zy willen: *scheiding van Holland.* Met welk regt zy die scheiding willen, dit staat ons hier niet te onderzoeken. Wy vragen slechts: met welk verstandig of redelyk uitzigt verlangen zy die scheiding?—Zy hebben eene grondwet, eene zeer liberale grondwet, volkomene drukpersvryheid, een edel vorstengeslacht zetelt by hen ten troon, een geslacht, dat eeuwen lang voor de Nederlandsche, ja voor de Europesche vryheid heeft gestreden; aan hetwelk zelfs niet de allergeringste schyn van eenige schreden naar dwangbewind heeft aangekleefd. Gelyke regten heerschen door het gansche land; niet slechts wordt de verstandelyke ontwikkeling, de volksverlichting niet gestremd, zy wordt op iedere mogelyke wyze bevorderd; ieder man van bekwaamheden is tot elk ambt ontvankelyk, en geene wezenlyke grieve bestaat er anders dan de zware belastingen, die echter noch meer door de Hollanders gevoeld werden, en die, in het wezen der zaak beschouwd, met den rykdom des lands in evenredigheid staan. Wat willen dan toch de Belgen? Op drie-erlei wyze zoude men deze vraag kunnen beantwoorden.

1. Volkomene onafhankelykheid, eene eigene regering, een zelfstandig volksbestaan. De mogelykheid daartoe is derwyze ondenkbaar, dat zelfs het verstand der Belgische liberalen toereikend was, om zulk eene hersenschim niet te opperen. Naauwelyks ten tyde van het leenregt waren Braband en Vlaanderen onafhankelyk. Hun grondgebied, alleen door eenen kleinen uithoek aan de zee grenzende, biedt ten noorden en zuiden aan de Fransche en Hollandsche naburen eene zoo groote uitgestrektheid aan, dat daardoor alle mogelykheid tot grensverdediging van zelven vervalt.—Zelfs slechts eene vyandelyke strooptogt zoude de gemeenschap tusschen het oostelyk en westelyk landgedeelte kunnen afsnyden. De ryke voortbrengselen der Nederlandsche Kunstvlyt, en die der even zoo weelderig vruchtbare landsdouwen, vereischen markten, die hun niet door het eerste beste regerings besluit van eenen naburigen staat moeten kunnen afgesloten worden. In eenen tyd, in welken allerwege in de kleinere staten de begeerte wakker wordt om de grensbeperkingen, de kunstvlyt stremmende tol-linien te vernietigen, en zich aan grootere staten aan te sluiten; in een tydsgewricht, waarin de geest van het liberalismus naar eenen vryen bloedsomloop over het gansch wereldrond haakt, zouden Braband en Vlaanderen, die meer dan eenig ander land de gemeenschap met de naastaanliggende landen noodig hebben, naar eenzelvigen afzondering streven?

2.) Zy willen eene staatsregeling, afscheiden van de Hollandsche; eene eigene vertegenwoordiging, eigene ministers, met een woord: niets anders gemeenschappelyks, dan eene zelfde dynastie; of wel ook zelfs nog geheel eigene vorsten. Het adres der Antwerpenaars en der Gentsche ingezetenen (Zuid-Nederlanders die meer dan de overigen zich van den invloed der geestelykheid en van dien der Franschen hebben weten te ontheffen) heeft zoo voldongen de voor Belgie onfeilbaar zekere nadeelen eener zoodanige scheiding uit één gezet, dat alleenlyk driest-domme factiegeest en dolzinnige verblinding daarin voor Braband en Vlaanderen een geluk kunnen zien. Alles waarover de Belgen thans klagen, zoude hun, na eene dergelyke scheiding, veel harder treffen. Er zyn er, die zeggen, dat alleen de Antwerpsche koopmansgeest dit rekenkunstig voorstel heeft opgegeven. Gave de Hemel, dat de koopmansgeest zich allerwege zoo klaar en vaderlandlievend kennelyk deed worden. Mogt men nog twyfelen aan de juistheid van het Antwerpsche rekenvoorstel, dan is daarvoor de bereidwilligheid der Amsterdammers (die de scheiding voor zich en voor Holland als zeer gewenscht beschouwen) de proef op de som.

3.) De Belgen wenschen zich met Frankryk te vereenigen. Dikwerf is dit verlangen door hunne voorstanders en redenaars uitgedrukt geworden en in dit oogenblik van nationale-gemoederen-opwinding kan zulks ook wel het geval zyn. Dat de bezadigde meerderheid, dat het volk zulks wenscht, althans dat die wensch by hetzelve uit het hart zoude komen, dit is gewisselyk onwaar. In spyt van alle handels voordeelen, welke de vereeniging der zuidelyke Nederlanden met het groote Fransche keizerschap aan derzelver fabrykwezen verzekerde, was toen regt eigenlyk de nationale haat, of liede werkelyke volks-afkeer tegen Frankryk aan het zieden. Alleen Napoleons yzeren arm weerhield het kookende bloed. De dapperheid der Belgen in de dagen van Waterloo, de toenmalige volksgeest in Brussel, het tot geestvervoering hoog gestemde gevoel voor de Prinsen van Oranje zyn daarvan de duidelyke bewyzen.—De tegenwoordige wensch der Belgen is hun ingegeven. Maar door wie? wie wist het eerst de gekunstelde stemming op te wekken, die, als een volksstroom, thans alles onverweldigt; door welke zy, die vry willen worden het zwaarste en het meeste te lyden hebben? Was het de geestelykheid? waren het de jeugdige advocaten en schryvers?—Welk aandeel had daarin de hooge, voor een gedeelte zeer ryke adel?—Dit zyn zoo vele vragen, welke de Geschiedenis eenmaal te beantwoorden heeft. Het beschaafde Europa, sints lange door vraagstukken van grooter belang onledig gehouden, sloeg geene acht op de Nederlandsche geschillen toen die nog in derzelver eerste kiemen zich voordeden.

Meest waarschynlyk staat de geestelyhheid op den achtergrond. Onder eene Protestantsche dynastie, by het voortschryden der verlichting door middel van een wetenschappelyk school-onderwys, ziet zy haren, tot nog toe magtvollen, invloed voor de toekomst bedreigd. Evenwel was de geest des tyds derwyzen vooruitgegaan, dat een blinde dweepende verrukking geenen opgang meer had kunnen maken. Met meer dan ooit te voren betoonde schranderheid greep zy den standaard van het liberalismus aan, yverde voor verdraagzaamheid, voor vryheid van onderwys (dat is te zeggen: onderdrukking der door het verlichte Gouvernement ingestelde scholen), voor vryheid der Drukpers, en andere leuzen meer, welke haar door den drang van het oogenblik werden ingegeven. In stede van zich met wel onderrigte ministers te vereenigen, die haar een gedeelte hunner aloude magt willen toedeelen, gaf zy den voorkeur aan eene verbintenis met jonge onervarene lieden, die, Liberaliteit en niets dan liberaliteit predikende, zonder de kennis, ware verlichting en ervarenis, buiten welke alle liberalismus bloetelyk een ydele klank ligtelyk in hare ervarene hand tot speelpop konden worden gemaakt. En zy zyn het geworden. Want, waar is de vryheid, die, van het gezond verstand afgescheiden zynde, niet tot tyrannie ontaardt?

Wat hoopt den belgische geestelykheid van eene verbintenis met Frankryk?—Wat zy *thans* hoopt, weet niemand. Wat zy echter hopen kon, toen nog de Villele en de Polignac aan het roer waren, valt terstond in het oog. De ultramontaansche liberalen reikhalsden naar eene regering by welke een aan Oranje getrouwe minister de factie op de vingers zag. Die hoop is vervlogen. Wat hoopten de jongere liberalen?—te Parys te schitteren als een Benjamin Constant, een Foy een Sebastiani enz. Belgie was te klein tot hunnen redenaars welsprekenheids-roem.

Het wordt allen vrienden der wâre vryheid duidelyk voor oogen, dat de verhitte volkswil zegeviert. Gesteld, de mogendheden lieten het toe, en Frankryk ontvingen met opene armen de nieuwe——ryke beschermelingen,——wat uitzigt opent zich dan over Belgie?

In het trotsche Brussel thans de tweede hoofdstad van een onafhankelyk ryksgebied, in dat zelfde Brussel, hetwelk met nationalen afkeer eenen Hollandschen minister duldde, ontvangt men eenen Franschen prefekt; aanvankelyk welligt beleefdheidshalve een geboren Belg.—Maar hoe zullen dergelyke antiliberale inzigten en ontwerpen volgehouden worden, want Brussel zal toch wel op geene privilegiën in het groot, ondeelbaar Fransche ryk willen aanspraak maken! Dit ryk verwisseld zyne prefecten telkens naar den zelfden luim door welken te Parys de ministeriën ingesteld en om verre gestooten worden, (naar de heilryke, juist door het liberalismus hoog geprezene, bureaucratie is een beambte niet aan het vaderland verbonden, maar behoort niets anders te zyn dan een naar oogendienst volvaardig trawant van iederen nieuwen minister) heden dezen, morgen genen, nu eens eenen Felix dan weder eenen Infelix van Mannen. Misnoegen daarentegen wordt niet geduld, en indien Parys eenen wil heeft, zal toch wel eene gewestelyke stad zich niet vermeten eenen anderen wil te hebben! Men denke hierby slechts aan Lyon, Toulon, de Vendée. Eene provincie en eene gewestelyke stad heeft geene edeler regten dan zich naar het model van Parys te schikken. Tegenoverstellingen zyn bespottelyk.—Wien het in de kleine stad Brussel niet bevalt, die kome naar Parys, en beproeve dáár zyn geluk!—Dit zullen gewisselyk de helden der Nederlandsche oppositie doen; hoe angstvol-yverig zetten welligt niet reeds een de Brouckére, de Stassart, een de Potter of Tielemans hunne intrede-redevoeringen voor de Parysche tweede Kamergereed te maken; hoe zweeft niet reeds hun Naam daarby in de wolken, hoe vast is niet reeds hun Europesche roem gevestigd! Jammer slechts; dat zy in eenen provincialen tongval spreken, dat zy provinciale belangen voor te staan hebben, jammer dat de *Figaro* hun gloeyend yvervuur zoo terstond met bitteren spot verkoelt. Ons dunkt, wy hooren reeds dat dagblad, hoe het de Belgische volks leberadors met den tytel van schooljongens begoet. De Parysche tweede kamer is eene wyd uitgestrekte zee, in welken zoo menigeen, die niet uit de provinciën komt, schipbreuk moet lyden.—Den Europeschen roem, van welke zy mymeren, mogen zy wel vaarwel zeggen, zoodra men, hetgeen niet in Brussel het geval was, merken zal, dat hunne schitterende welsprekenheid niets anders is dan de na-galm van den *Constutionel* of van den *Courier francais!* Voor de Potter en consorten zit er niets beters op, dan in vredesnaam naar de Nederlanden terug te keeren, en kinderschoolen op te zetten of huisonderwyzer te worden.

En de liberale geestelykheid; Geen Montronge is er langer in Parys; wat men voortaan de Geestelykheid schenkt, zal eene loutere genadegift en enkel grootmoedigheid zyn; nu reeds is het voor haar niet eens meer raadzaam zich in plegt gewaad op de straten van Parys te vertoonen.

Men tast zelfs hare rykelyk en zoo mild gedoteerde kerken aan, men dringt haar in het naauw; wat blyft haar anders over, dan vuur en vlam te prediken! Het arme volk, het heeft geen paleis van justitie meer, om in brand te kunnen steken, geene Fransche dagbladschryvers verheffen meer in hoogdravenden styl, de grieven en den vryheids-zin der Belgische natie! Niets blyft aan dat volk verder over, dan zich andermaal in opstand te zetten.

